

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Udrag fra UNG ALVER.

Citation: Aarestrup, Emil: "Emil Aarestrups samlede skrifter", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s.29.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare01val-shoot-idm140382757149712/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

v Da revned Muld og Marmelsteen,
Og ned sank Bøgetop;
Det Liig, i hvide Lagen,
Af Graven skjød sig op.

vi „Du vandre ud imorgen aarl,
Alt til den øde Strand;
Du Sværd vil faae, som Staalet.
Liig Klæde bide kan.“

vii „Du vandre ud imorgen aarl,
Alt til den dunkle Skov;
Da Ganger vilst du fange
Med guldbeslagen Hov.“ —

viii Ung Alver gaaer til Strande aarl,
Til Strande han mon gaae;
En Trold der sliber Sværdet,
Alt paa det Fjeld saa graa.

ix Og hør nu, vilst du give mig
Dit gode blanke Sværd.
Jeg giver dig da dobbelt
Flux alt hvad det er værd.

x Tag du Sværd med skarpen Od,
Om du dertil har Mod;

En Jotun har det slebet,
Det drikke vil dit Blod.

XI At fange Sværd med skarpen Od,
Dertil jeg haver Mod!
Slog han med det neder
Den Trolde brat for sin Fod.

XII Gaaer han nu med Sværd saa blank
Op i den dunkle Skov,
Der møder ham en Ganger,
Alt med guldslagen Hov.

XIII Saa rider han paa Ganger sin
Alt over grønne Land;
Tak have nu Fru Signe,
Hun hjalp den Riddersmand!

XIV Han rider under Lide grøn,
Udi den Aftenstund,
Den Ganger tager Veien,
Alt til den Rosenslund.

XV Ung Alver høiner sig fra Hest,
En Borg da brat han saae;
De gyldne Spiir sig hæved
Saa høit i Luftens Blaae.